

ת"פ 17506/06/17 - מדינת ישראל נגד ס א (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 17506-06-17 מדינת ישראל נ' א(עציר)
14.12.17 בפני כבוד השופט כמאל סעב
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם ס א (עציר),

ב"כ המאשימה: עו"ד יאיר גויכמן

ב"כ הנאשם: עו"ד תומר בן חמו - סנגוריה ציבורית

גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן שסומן "א" והורשע בעבירות הבאות: עבירה של **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירה של **החזקת סכין שלא כדין**, לפי סעיף 186 (א) לחוק, **עבירה של אימים**, לפי סעיף 192 לחוק, וכן עבירה של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק.

2. בהסדר הטיעון הוסכם כי הטיעון לעונש יהיה חופשי.

ב. עובדות כתב האישום המתוקן:

3. הנאשם וי' א' (להלן: "**המתלונן**") הינם אחים ומתגוררים ב****.

4. ז' א', אימם של הנאשם והמתלונן חולה סיעודית המתגוררת בביתה ב****, (להלן: "**הבית**"). האם מטופלת בביתה, ע"י נ ע (להלן: "**המתלוננת**"), מטעם חברת הסיעוד "----" (להלן: "**חברת הסיעוד**").

5. ד ח (להלן: "**ד'**") הינה אחראית על המתלוננת מטעם חברת הסיעוד.

6. בין הנאשם למתלונן קיים סכסוך בן מספר שנים, בין היתר בנוגע לאופן הטיפול באימם.

עמוד 1

7. כשבוע עובר לתאריך 28.05.17, עבר הנאשם להתגורר עם אמו בביתה.
8. בסמוך לשעה 10:15 המתלונן זרק את בגדיו של הנאשם מהבית. הנאשם התקשר למשטרה ובעקבות השיחה הגיע למקום שוטר שפגש בנאשם ושוחח טלפונית עם המתלונן על מנת לפשר בין השניים.
9. בתאריך 28.05.17, בשעות הבוקר, הגיעה המתלוננת לבית, על מנת לטפל באם. הנאשם אשר שהה באותה העת בבית, הפריע למתלוננת לבצע את עבודתה וקילל אותה. בעקבות כך, הזעיקה המתלוננת את ד', שהגיעה לבית בסמוך לשעה 11:00.
10. בעוד המתלוננת נמצאת מחוץ לבית, נכנסה ד' לבית ושאלה את הנאשם היכן נמצאת המתלוננת, בשלב זה הגיעה המתלוננת לכניסת הבית והנאשם סרב להכניסה לתוכו. נוכח האמור, יצאה ד' מהבית ועמדה יחד עם המתלוננת בקרבתו.
11. לאחר מספר דקות, יצא הנאשם מהבית, קילל את המתלוננת והחל להתווכח עמה בעניין הטיפול באמו. בשלב מסוים, פירק הנאשם את צירי דלת הכניסה לבית. המתלוננת, שחששה כי הנאשם יזרוק את הדלת עליה, הדפה אותו לתוך הבית והמשיכה להתווכח עמו כשהיא עומדת בתחתית גרם המדרגות המובילות לבית. הנאשם יצא מהבית, בעט בראשה של המתלוננת וגרם לה לדימום מהאף ושריטה בלחי שמאל. בעקבות האמור, התקשרה ד' למתלונן ועדכנה אותו במתרחש.
12. מספר דקות לאחר מכן, יצא הנאשם מהבית ביחד עם אמו, כשהיא ישובה על כיסא גלגלים, וכשברשותו סכין שאורך להבה כ-15 ס"מ (להלן: "הסכין") שמוסלקת על גופו, במעשה זה, החזיק הנאשם בסכין שלא כדין.
13. באותו הזמן, הגיע המתלונן עם רכבו לבית, יצא מהרכב ונגש לנאשם ולאמו.
14. הנאשם והמתלונן החלו להתווכח בנוגע למקום בו תשהה אימם. בשלב מסוים פנה הנאשם אל המתלונן ואיים עליו באומרו "תתקרב אלי שאני אדקור אותך", בכוונה להפחידו או להקניטו. לאחר מכן, בעודם מתווכחים, הוציא הנאשם את הסכין ממכנסיו, פנה אל המתלונן ואיים עליו שוב באומרו שידקור אותו, בכוונה להפחידו או להקניטו.
15. בשלב זה, הלך המתלונן לרכבו והוציא את מכשיר הסלולארי שלו על מנת לצלם את הנאשם, אז החזיר הנאשם את הסכין למכנסיו.
16. המתלונן התקרב בחזרה לנאשם ואמו, אז ניסה הנאשם להכות את המתלונן באמצעות תיק שאחז

בידו, ופגע במ' א' (להלן: "מ"), שכנו של המתלונן, אשר נכח במקום.

17. בהמשך לאמור, הקטין י.ע, יליד 1999, שכן נוסף של המתלונן שנכח במקום אף הוא, הרחיק את הנאשם וניסה להרגיעו, אך הנאשם המשיך לאיים על המתלונן כי ידקור אותו, וכן איים על י.ע כי אם לא יתרחק ידקור גם אותו. כל זאת עשה הנאשם בכוונה להפחיד את המתלונן ואת י.ע או להקניטם.

18. במהלך הוויכוח בין הנאשם והמתלונן, הוחלפו דחיפות הדדיות, כאשר בשלב מסוים הפיל המתלונן את הנאשם ארצה, ואמר לו שייקח את אימם לבית.

19. המתלונן ניגש אל האם, הסיע אותה באמצעות כיסא הגלגלים בחזרה לבית, כשגבו מופנה אל הנאשם. זמן קצר אחר כך, רץ הנאשם לכיוונו של המתלונן, שלף את הסכין ודקרו באמצעותה מאחור, במותן ימין, זאת בכוונה להטיל במתלונן מום, נכות או לגרום לו חבלה חמורה.

20. כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן פגיעות כגון: דקירה עמוקה במותן ימין ברוחב של כ- 3-4 ס"מ, במעבר חזה בטן אחורי מימין, אשר חדרה לחלל הבטן וגרמה לפניאומוטורקס, לקרע בווריד CV ולקרע נרחב בכבד.

21. המתלונן הובהל לחדר הלם בבית החולים "המרכז הרפואי לגליל" במצב קשה עם סכנת חיים מיידית. בבית החולים הוכנס לגופו נקז חזה מימין עקב פניאומוטורקס, בנוסף קיבל 7 מנות פלסמה, 4 מנות טרומבוציטים, 9 מנות דם. לאחר מכן הובהל המתלונן אל חדר ניתוח, שם נתפר ותוקן הקרע בווריד VC וקרעים נוספים בכבד. המתלונן הועבר אל המחלקה לטיפול נמרץ כשהוא מורדם ומונשם עד ליום 01.06.17. במהלך שהותו במחלקה לטיפול נמרץ עבר המתלונן ניתוח פתיחת בטן נוסף, ולאחר מכן הועבר למחלקה הכירורגית בה הוא מצוי נכון למועד הגשת כתב האישום.

22. במעשיו המתוארים לעיל, עבר הנאשם את העבירות שמפורטות בכתב האישום המתוקן והורשע ע"פ הודאתו.

ד. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

23. המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב שסומנו ת/4 והשלימה בפניי בעל פה.

24. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, לנסיבות העבירה ולחומריתה, תוך התייחסות לעברו הפלילי של הנאשם הכולל עשר הרשעות קודמות, בין היתר בגין עבירות מסוג אלימות, נשק, סמים, איומים ושוד. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם שסומן ת/1.
25. מדובר באירוע מתמשך אשר הלך והסלים עם התפתחות האירועים. החל בבעיטה בראשה של המטפלת, המשיך באיומי רצח על המתלונן, תקיפת שכנו הבגיר, איומים על שכנו הקטין ולבסוף דקירה אכזרית של המתלונן.
26. מדובר באירוע מכוון ומתוכנן, הנאשם הצטייד בסכין ודקר את המתלונן שגבו מופנה אליו (מקבץ תעודות רפואיות על שם המתלונן המפרטות את הנזקים שנגרמו בעקבות מעשי הנאשם סומן ת/3). במעשיו אלו עבר הנאשם עבירה של חבלה בכוונה מחמירה ופגע בזכות יסוד שמוגנת בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו והיא הגנה על החיים ושלמות הגוף.
27. עבירות המבוצעות בסכין הינן חמורות, ויש לשדר מסר חד משמעי ומרתיע כלפי אלה שלשם פתרון סכסוכים משתמשים באלימות בכלל ומסוג זה בפרט.
28. ב"כ המאשימה הגיש כתב אישום וגזר דין שבגיניו הוטל על הנאשם מאסר מותנה שהינו בר הפעלה סומן ת/2. כתב אישום זה הוגש כנגד הנאשם בגין תקיפת המתלונן שאירעה בתאריך 19.06.15. מאחר ומדובר בתקיפה שנייה של הנאשם את אחיו בפחות משנתיים, כשמאסר מותנה מרחף מעל ראשו יש כעת לפעול כנגדו בחומרה יתרה, לדעת המאשימה.
29. ב"כ המאשימה עתר לגזור דינו של הנאשם באופן שיהלום את הרף העליון של מתחם ענישה, שנע בין 4.5-8 שנות מאסר בפועל.
30. ב"כ המאשימה הפנתה לע"פ 5700-12 אלמכאווי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 04.12.13), שם הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ובהחזקת סכין. המערער דקר את אחיו שלוש דקירות, בכתפו, בגבו ובמותנו. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 8 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור חלקית והפחית שנת מאסר מגזר דינו בכך שהעמיד את עונשו על 7 שנות מאסר בפועל.
- עוד הפנתה המאשימה לע"פ 1651-12 בן יטח נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 04.07.13), שם הורשע המערער על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין ואיומים. המערער תקף את המתלונן באגרופים ואז שלף סכין ודקר אותו שתי דקירות, בבטן ובבית החזה. בית המשפט המחוזי השית על המערער עונש של 7 שנות מאסר בפועל בתוספת הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים. הערעור נדחה.

זאת ועוד המאשימה הפנתה לע"פ 5743-13 **בן שמחון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 04.11.14), שם הורשע המערער לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, איומים, תקיפה וחבלה במזיד ברכב. המערער דקר את המתלונן מספר פעמים בגופו ולאחר מכן ניפץ את השמשה האחורית ברכב המתלונן באמצעות שרשרת ברזל. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

31. ב"כ המאשימה מוסיף וטוען, כי הזדמנויות רבות ניתנו לנאשם והוא לא ניצל אותן, וגם המאסר המותנה המרחף מעל ראשו, סנקציה שלא הרתיעה אותו, מכאן הוא סבור כי אין לנאשם סיכויי שיקום, תוך שהוא מפנה לעובדה שגם במקרה הקודם הוא תקף אותו אח - המתלונן בעניינו. לאור כל הנטען לעיל, מבקש ב"כ המאשימה לקבוע עונש ברף העליון של המתחם בתוספת הפעלת המאסר המותנה במצטבר, הטלת קנס כספי ופיצוי למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשם:

32. ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה העולה מכתב האישום, כי הנאשם לקח על עצמו את האחריות לסעוד את אימו המבוגרת והנכה, ובשל כך עבר לגור עימה בביתה. בין הנאשם למתלונן (אחיו), התגלע סכסוך על רקע הטיפול באימם. בהמשך, וכפי שתואר בעובדות כתב האישום, השליך המתלונן את חפצי הנאשם מבית אימם.

33. ב"כ הנאשם, טוען כי המתלונן הוא זה אשר הסלים והחריף את האירוע בעוד הנאשם הוא זה שפעל בדרכים חוקיות בכדי למנוע את הסלמתו. הנאשם התקשר למשטרה והזמין שוטר למקום, לא אפשר למתלוננת להיכנס לבית בכדי למנוע עימות עימה ואף פירק את דלת הכניסה בשל כך.

34. לדברי ב"כ הנאשם, אין לראות בפעולותיו של הנאשם תכנון מוקדם לאירוע וכי יש לראות את הנאשם כמי שעשה כל שביכולתו למנוע את הסלמתו.

35. מדובר באדם בוגר, בן 40, רווק שהתגורר בבית אימו וסעד אותה. לדבריו, האירוע אירע ללא תכנון מוקדם, בלהט הדברים, ובסופו פנה הנאשם למשטרה בהזדמנות הראשונה כשהוא מחזיק בסכין וסיפר על התקרית כשהוא מודה, בוכה ומתנצל.

36. כמו כן, מוסיף ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה הן בחקירתו והן בבית המשפט בשלב מוקדם של ההליך, במעשיו אלה חסך זמן שיפוטי יקר ועל כן יש להקל בעונשו.

37. נוכח האמור לעיל, מבקש ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה שנע בין 1-3 שנות מאסר בפועל, כשעל הנאשם, לגישתו, יש להשית עונש הנמצא ברף התחתון של המתחם.

38. ב"כ הנאשם הגיש לבית המשפט פסק דין אחד - ע"פ 448/14 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (ניתן ביום 24.11.14), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת גרימת חבלה בכוונה מחמירה ובעבירת גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם דקר 2 מתלוננים, האחד בראשו והשני בחזהו. הנאשם צעיר כבן 22, רווק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 2.5-6 שנות מאסר בפועל, לדבריו מתחם זה הולם את שתי העבירות. בסופו של דבר הושתו על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. שני הערעורים שהוגשו לבית המשפט העליון נדחו.

39. ב"כ הנאשם הגיש בפני בית המשפט "שאלון סוציאלי לקליטת האסיר" שסומן נ/1 והפנה לעמוד 3 בו נכתב במסגרת ההתרשמות; "מדובר בעצור רצדביסט, אשר השתתף בפרוייקט הכנה למיון באופן רציני, ניכר כי מביע מוטיבציה ראשונית לטיפול..".

דברי הנאשם:

40. הנאשם טוען כי הבין את מעשיו והביע חרטה עליהם, לדבריו, הינו מעונין להשתתף בטיפול ורוצה בשלום בית עם בני משפחתו.

ה. דין וגזירת הדין:

41. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, עבירה של החזקת סכין שלא כדון לפי סעיף 186 (א) לחוק, עבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק, וכן עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

42. הנאשם מנע מהמתלוננת שהינה המטפלת של אימו, להיכנס לבית אימו, בעט בראשה וגרם לה לדימום מהאף ושריטה בלחי שמאל, זאת על רקע אי שביעות רצונו מטיפול באימו. כמו כן, תקף הנאשם שכן אחד ואיים על שכן אחר שהוא קטין ושהזדמן למקום באמירה כי "ידקור אותו". בהמשך, לאחר ויכוח בין הנאשם לאחיו המתלונן, רץ לעבר האחרון כשגבו של זה מופנה אליו ודקר אותו במותן ימין, דקירה עמוקה ברוחב של 3-4 ס"מ.

43. עבירה של חבלה בכוונה מחמירה בה הורשע הנאשם, הינה עבירה אשר המחוקק ייחס לה דרגת חומרה גבוהה, לא בכדי עומד בצידה עונש מאסר של 20 שנים. העובר את העבירה, לא רק שביצע

מעשה אלימות קשה, אלא עשה אותו בכוונה מיוחדת, שמשמעה כוונה לגרום לאדם נכות, מום או חבלה חמורה.

44. כבר נשפך דיו רב על תופעת האלימות ותרבות הסכין אותה כינה כב' השופט בדימוס מ' חשין ז"ל כ"תת תרבות הסכין", ראו דבריו בבש"פ 2181/94 מיכאלי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 22.04.94) וכך אמר;

"יש שמכנים דרך זו "תרבות הסכין", ואילו אני אכנה אותה תת-תרבות הסכין, שלא ידעתי כיצד ניתן לזווג תרבות עם סכין. נמצא לנו כי תת-תרבות הסכין החלה לפשות במקומותינו בשנים האחרונות, ומספר האירועים בהם משמשת סכין לפתרונם של חילוקי דעות, כביכול, מתרבה והולך. דומה התופעה בעיני לחיידק שצנח אל כדור הארץ ממקומות רחוקים בחלל. בני אדם שעל פני כדור הארץ אין בגופם חיסון טבעי כנגד אותו חיידק, והמגיפה פושה במחנה.."

בע"פ 371/08 מדינת ישראל נ' ביטאו (ניתן ביום, 27.10.2008) נכתב:
"בית משפט זה שב ועמד על הצורך במיגור האלימות הגואה בחברה ובתוך כך על הצורך בצמצום תופעת השימוש בנשק קר וחם ליישוב סכסוכים. מציאות בה חילוקי דעות על עניינים של מה בכך הופכים כהרף עין לקטטות אלימות המסתיימות לא פעם בפגיעות קשות למעורבים ואף באובדן חיי אדם, פעמים רבות כתוצאה משימוש בנשק, הינה מציאות מטרידה ביותר - מציאות שלא ניתן ואין להשלים עימה".

45. על בית המשפט, בבואו לגזור דינו של נאשם, לפעול בהתאם לעקרון ההלימה כפי שמתווה תיקון 113 לחוק העונשין. הליך גזירת העונש ההולם, בהתאם לעיקרון זה, נקבע על ידי בית המשפט באמצעות מנגנון דו שלבי. תחילה, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע, בהתחשב בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצועה (המנויות בסעיף 40ט לחוק העונשין). לאחר מכן, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם הספציפי בתוך המתחם שקבע, וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, על פי האמור בסעיף 40ג(ב).

46. לצורך קביעת מתחם הענישה במקרה שלפנינו, ראוי לציין כי בית המשפט העליון חזר לא אחת על הצורך בענישה מחמירה. לעניין זה ראו ע"פ 5576-10 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.04.11), פסקה 3 שם נאמר;

"..אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו.

מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו. "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן (פורסם בנבו), 10.11.2009)).

47. ראו גם דבריו של כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 6310-14 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 16.06.15) שם כתב;

"..בית משפט זה חזר ועמד על כך שבחברה מתוקנת לא ניתן להשלים עם פתרון סכסוכים בנשק קר או חם ועל חלקם של בתי המשפט במאמץ למגר את הנגע (ראו למשל ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' שיכה, [פורסם בנבו] פסקה 6 (2.4.2014); ע"פ 2161/13 חבשי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2013); השוו גם ע"פ 4330/12 דעאס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (5.11.2012) (להלן: עניין דעאס)). זכותו של כל אדם לשלמות גופו היא זכות יסוד ואין להתיר לאיש לפגוע בה".

48. בנידון דידן, הנאשם פגע פגיעה קשה בזכויותיו של אדם לכבוד, לביטחון ולשלמות הגוף, שהינן זכויות יסוד חשובות שאין לפגוע ולקפח אותן. מעשי הנאשם מבטאים תופעה של בריונות אלימה.

49. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי כי במקרים רבים ודומים למקרה שלפנינו עולה כי הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. בנוסף לפסקי הדין שאליהם הפנו הצדדים, אפנה למספר פסקי דין בעבירות זהות:

(-) ת"פ 47457-05-14 מדינת ישראל נ' פלוני (ניתן ביום 17.02.15) הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בתקיפה בסכין של המתלונן, ששימש כעד במשפט פלילי נגד חברו של הנאשם, במהלך התקיפה החליט הנאשם גם לשדוד את המתלונן. הנאשם הורשע בחבלה בכוונה מחמירה, שוד בנסיבות מחמירות, איומים, החזקת סכין שלא כדין ושיבוש מהלכי משפט. מתחם הענישה שנקבע נע בין 3-6 שנות מאסר. על הנאשם הושת 4 שנות מאסר בפועל שנת מאסר אחת על תנאי.

(-) ת"פ 39113-03-14 מדינת ישראל נ' גלאם (ניתן ביום 14.01.15), שם הורשע הנאשם ע"פ הודייתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם דקר את המתלונן בחפץ חד וגרם לו לחתך באורך 1.5 ס"מ. בית משפט מחוזי קבע מתחם שנע בין 24-60 חודשי מאסר. בסופו של דבר, הושתו על הנאשם 43 חודשי מאסר ובנוסף הופעל מאסר על תנאי 12 חודשים חלקו בחופף וחלקו במצטבר, באופן שסך הכל ירצה הנאשם 49 חודשי מאסר. המערער חזר בו מערעורו.

(-) בע"פ 935-14 **אוסטרוביץ נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.11.14) הורשע המערער ע"פ הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. המערער דקר את המתלונן בסכין מטבח וגרם לו לחתכים ביד ובכתף שמאל, וכשהמתלונן ניסה להימלט דקר אותו שוב דקירה עמוקה בשכם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 3.5-5.5 שנות מאסר. בפועל גזר על הנאשם 50 שנות מאסר. הערעור על חומרת גזר הדין נדחה.

(-) בת"פ 60487-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 03.11.14), שם הורשע הנאשם על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום, לאחר שהוחל בשמיעת ראיות התביעה, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. הנאשם דקר את אחותו 3 דקירות ואת אימו 5 דקירות. מתחם הענישה שנקבע נע בין 7-14 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הושת עונש מאסר בפועל של 7 וחצי שנות מאסר.

50. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם ביצע מספר עבירות כלפי מספר אנשים שונים, בעט במטפלת של אימו, תקף ואיים על שכניו ודקר את אחיו. נראה כי היה תכנון מוקדם מצד הנאשם, מדובר בתקיפה מתוכננת היטב שאינה נובעת מהתפרצות זעם רגעית. סכין שלהבה באורך 15 ס"מ הייתה מוסלקת על גופו, הנאשם איים ללא היסוס מספר פעמים הן על המתלונן והן על השכנים כי "ידקור אותם" וידע כי יש באפשרותו להביא את האיום לכדי מימוש. על כן, נראה כי דרך פעולה זו שבה נקט הנאשם סותרת את הטענה שמדובר באירוע ספונטני ג.דא.

51. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בשים לב לטיב העבירה, ולפגיעת המתלוננים, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 36 עד 60 חודשי מאסר בפועל.

52. גזירת עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם לעולם תהא אינדיבידואלית. ברי, יש לבחון במכלול השיקולים נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אלא הקשורות לנאשם הספציפי שביצע אותה, כל מקרה יבחן לפי נסיבותיו המיוחדות. - ראו ע"פ 10444/06 **עייני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.04.07); וכן סעיף 40יא לחוק העונשין.

53. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ראוי לציין, כי במכלול השיקולים, כנסיבות לקולא נלקחה בחשבון הודאתו המהירה של הנאשם, גילו, הבעת חרטה ולקיחת אחריות על מעשיו, מצבו המשפחתי וכן מצבה הרפואי של אמו. יחד עם זאת, כנסיבות לחומרא, נלקח בחשבון עברו העשיר של הנאשם הכולל **עשר הרשעות** קודמות שחלקן בעבירות אשר חוזרות על עצמן; תקיפה, איומים והחזקת סכין.

54. בנוסף, ראיתי בחומרה רבה את העובדה כי ההרשעה האחרונה של הנאשם הייתה מאותה סיבה שבה אנו דנים כעת, בתאריך 19.06.15 איים ותקף הנאשם את אחיו " **במהלך ויכוח בניהם אמר לו הנאשם: "אני ארצח אותך"...** תקף הנאשם שלא כדין את אחיו, י', במהלומות אגרופ וניסה לדוקרו באמצעות סכין שאחזו." (סעיפים 1 ו-3 לעובדות כתב האישום בת"פ 58177-06-15 מדינת ישראל נ' א' (ניתן ביום 19.07.15)).

55. מדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות שחוזרים ונשנים ואף מדובר בקורבן חוזר הנפגע מהנאשם בשל סכסוך מתמשך. לאור הנתונים והעובדות שצוינו, ובשל העובדה כי הנאשם אינו לומד לקח, ולא נרתע ממאסר על תנאי, קשה לי למצוא ולו צל של אמת בחרטת הנאשם וברצונו בשלום בית עם אחיו, אך יחד עם זאת הנני מקווה שטעות בידי והוא אכן מתכוון לדבריו, זאת בשל בקשתו לשלבו בתהליך שיקומי במהלך ריצוי העונש והאמור במסמך נ/1.

56. בשל רצונו של הנאשם להשתלב בתהליך שיקומי במסגרת ריצוי עונשו וכדי להשאיר זיק של אור ותקווה בקצה המנהרה. אתן לבקשת הנאשם להשתלב בתהליך שיקומי, משקל מסוים בבואו לקבוע את העונש.

57. נסיבות התקיפות האלימות בהן נוקט הנאשם מעידות כי הוא סובר שזוהי דרך לגיטימית לפתרון סכסוכים בתוך המשפחה, ודי בכך כדי להעיד על הלך נפשו ויחסו המזלזל כלפי נורמות אלמנטריות.

ו. סוף דבר:

58. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות המפורטות לעיל ובחנתי את טענות הצדדים, מבלי להתעלם משיקולי הענישה, לרבות מתן הבכורה לזכות לכבוד, ביטחון ושלמות הגוף וכן לאינטרס הציבורי והשמירה על בטחונו, ומבלי להתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו, הודאתו, חרטתו ובקשתו להשתלב בתהליך שיקומי, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, וכן מורה על הפעלת מאסר מותנה של 6 חודשים שהוטל בת"פ (שלום עכו) 58177-06-15 מדינת ישראל נ' א' (ניתן ביום 19.07.15), כך שעונש זה יצטבר לעונש שהוטל בתיק זה, באופן שיהיה על הנאשם לרצות 42 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 28.05.17.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע, למעט עבירת תקיפה סתם, שבגינה המאסר המותנה יעמוד על 4 חודשים ולמשך שלוש שנים.

ג. בהתחשב במצבו האישי של הנאשם ונסיבותיו, אני נמנע מלהטיל עליו עונש קנס ולחייבו בתשלום פיצויים, מתוך תקווה שהימנעותי מהטלת עונש בפן הזה, תתרום ליישור ההדורים בין שני האחים.

59. טרם סיום אפנה את רשויות שב"ס לבקשת הנאשם להשתלב בתהליך שיקומי, ועל כן, ראוי לבחון בקשתו זו בחיוב ולתת לו את ההזמנות לתקן את דרכיו, אם ירצה בכך ויימצא מתאים וישתף פעולה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום, הודעה לנאשם.

ניתן היום, כ"ו בכסלו תשע"ח, 14 בדצמבר 2017, במעמד הנאשם שהובא ע"י הליווי, ב"כ הנאשם עו"ד תומר בן חמו וב"כ המאשימה עו"ד אמיר אליאל.